

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Beata Wolfke-Kobzar (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku uprawnionego: **(...) sp. z o.o. we W.**

przeciwko obowiązanemu: **(...) S.A.
we W.**

w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia powództwa

na skutek zażalenia obowiązanego

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 27 sierpnia 2012 r. sygn. akt I Co 283/12

p o s t a n a w i a:

1) **zmienić zaskarżone postanowienie jedynie przez dodanie pkt IV o treści: wyznacza się uprawnionemu dwutygodniowy termin do wytoczenia powództwa, pod rygorem upadku zabezpieczenia;**

2) **dalej idące zażalenie oddalić.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji zabezpieczył powództwo uprawnionego przez ustanowienie dla obowiązanego zakazu zbywania: urządzeń skonkretyzowanych sieci dystrybucji średniego i niskiego napięcia oraz rozdzielni, jak również przez wpisanie w księgach wieczystych ostrzeżenia o przysługującym uprawnionemu w stosunku do obowiązanego roszczeniu o przeniesienie własności urządzeń służących do doprowadzania i odprowadzania urządzeń elektrycznych zlokalizowanych na opisanych powyżej nieruchomościach, a dalej idący wniosek o zabezpieczenie oddalił.

Uzasadniając postanowienie Sąd I instancji wskazał, że uprawniony uprawdopodobnił zarówno samo roszczenie jak i interes prawny w jego zabezpieczeniu.

Pozwany zaskarżył postanowienie to w punkcie I i III, zarzucając rozstrzygnięciu:

1. naruszenie przepisów postępowania – art. 730¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 738 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym przyjęciu, że w świetle przedstawionego przez uprawnionego stanu sprawy uprawdopodobnione zostało istnienie po jego stronie roszczenia wobec obowiązanej co do przeniesienia własności urządzeń przesyłowych opisanych w punkcie I postanowienia;
2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 49 § 2 k.c., poprzez jego zastosowanie polegające na błędnym przyjęciu, że w świetle przedstawionego przez uprawnionego stanu sprawy należy wywieść, iż prawdopodobnym jest, że służy mu wobec obowiązanej roszczenie o przeniesienie własności urządzeń przesyłowych opisanych w punkcie I postanowienia;
3. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 733 k.p.c., poprzez jego niezastosowanie polegające na niewyznaczeniu uprawnionemu terminu do wniesienia pisma wszczynającego postępowania w sprawie, której dotyczył wniosek o udzielenie zabezpieczenia, pod rygorem upadku tegoż zabezpieczenia;
4. naruszenie przez Sąd Okręgowy przepisu postępowania, tj. art. 730¹ § 3 k.p.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na obciążeniu obowiązanej zabezpieczeniem ponad potrzebę, a to w zakresie punktu II postanowienia co do wpisania ostrzeżenia w opisanych tam księgach wieczystych o przysługującym uprawnionemu w stosunku do obowiązanej roszczeniu o przeniesienie własności urządzeń przesyłowych w sytuacji, gdy urządzenia te nie mają żadnego związku z nieruchomościami, na których się znajdują, z uwagi na wyjęcie ich spod działania zasady superficies solo cedit.

Wskazując na powyższe, obowiązany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie I i II i oddalenie wniosku uprawnionego w tym zakresie, nadto domagał się wstrzymania wykonania zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na zażalenie uprawniony wniósł o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że stosownie do treści przepisów art. 730 i nast. k.p.c., celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. Zabezpieczenie musi więc pozostawać w bezpośrednim i ścisłym związku z treścią dochodzonego roszczenia, a w myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. jego udzielenie wymaga wykazania przez uprawnionego łącznego istnienia dwóch przesłanek: prawdopodobieństwa roszczenia oraz interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Z kolei interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego trafnie uznał Sąd I instancji, że strona powodowa uprawdopodobniła zarówno roszczenie, jak i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jak słusznie podkreślił, Sąd I instancji uprawdopodobnienie roszczenia winno być rozpatrywane w kontekście treści żądania zgłoszonego w pozwie oraz jego podstawy faktycznej i prawnej. W rozpoznawanej sprawie uprawniony zamierza wystąpić z roszczeniem art. 49 § 2 zd. 2 k.c.,

a z przedłożonych do wniosku dokumentów wynika, że w ramach łączącej strony umowy uprawniony włączył do swojej sieci dystrybucyjnej należącą do obowiązanej infrastrukturę, tj. stacje rozdzielcze P-7 i SP-1 oraz urządzenia

sieci dystrybucji. Jeśli więc zgodnie z treścią powołanego przepisu zarówno osoba, która wybudowała opisane tam urządzenia jak i przedsiębiorca, który przyłączył je do swojej sieci mogą wystąpić z żądaniem o przeniesienie ich własności, prawdopodobieństwo roszczenia jest oczywiste.

Zarzut obowiązanego, że roszczenie uprawnionego zostało wyłączone przez zawarcie umowy dzierżawy, będzie rozpatrywany w toku ewentualnego procesu, ponieważ w fazie postępowania zabezpieczającego nie ma miejsca na głębszą analizę argumentów stron ani tym bardziej na definitywne rozstrzygnięcie sporu.

Z pewnością nie jest to jednak zarzut, który w oczywisty sposób dyskwalifikuje roszczenie czy też znacznie obniża stopień jego prawdopodobieństwa.

W świetle załączonych do wniosku dokumentów dostatecznie prawdopodobny jest także interes prawny uprawnionego w uzyskaniu zabezpieczenia, zresztą istnienie tej przesłanki, obowiązanego w zażaleniu wprost nie kwestionuje, chyba żeby przyjąć, że zarzut w tym przedmiocie zawiera się – jako wtórny – w zarzucie braku prawdopodobieństwa roszczenia.

Jeśli idzie o wpis ostrzeżenia w księdze wieczystej Sąd Apelacyjny podziela argumenty Sądu Okręgowego, iż z uwagi na specyfikę roszczenia i wiążące się z nią potencjalne konsekwencje zmian w stosunkach własnościowych jest on konieczny dla faktycznej realizacji celu zabezpieczenia.

Z tych względów zażalenie co do zasady oddalono, a jedynie w wypełnieniu obowiązku z art. 733 k.p.c. skarżone postanowienie uzupełniono o termin wniesienia powództwa.

Koszty postępowania zażaleniowego zostaną rozliczone w orzeczeniu kończącym sprawę, zależnie od jej wyniku (art. 745 § 1 w zw. z art. 108 k.p.c) bądź na zasadzie art. 745 § k.p.c.

MW